

Рідна мова

Максим Рильський

Як гул століть, як шум віків,
Як бурі подих, – рідна мова,
Вишневих ніжних пелюстків,
Сурма походу світанкова,
Неволі стогін, волі спів,
Життя духовного основа.
Цареві блазні і кати,
Раби на розум і на вдачу,
В ярмо хотіли запрягти
Її, як дух степів гарячу,
І осліпити, й повести,
На чорні торжища, незрячу.
Хотіли вирвати язик,
Хотіли ноги поламати,
Топтали, під шалений крик,
В'язнили, кидали за ґрати,
Зробить калікою з калік
Тебе хотіли, рідна мати.
Ти вся порубана була,
Як Федір у степу безрідний,
І волочила два крила
Під царських маршів тупіт грізний, –
Але свій дух велично грізний
Як житнє зерно берегла.
Мужай, прекрасна наша мово,
Серед прекрасних братніх мов,
Живи, народу вільне слово
Над прахом царських королев,
Цвіти над нами веселкова, –
Як мир, як щастя, як любов!